

Sygn. akt IV KZ 35/22

POSTANOWIENIE

Dnia 16 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Ryszard Witkowski

w sprawie **E. J.** po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w dniu 16 lutego 2023 r.,
zażalenia skazanej na zarządzenie sędziego Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 20 października 2022 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 107/22 o odmowie przyjęcia wniosku skazanej o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 7 września 2022 r. sygn. akt V Ka 107/22,

p o s t a n o w i ł:

uchylić zaskarżone zarządzenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania Prezesowi Sądu Okręgowego w Sosnowcu.

UZASADNIENIE

Pismem z 9 września 2022 roku (k. 1139) skazana wniosła o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego w Sosnowcu z 7 września 2022 r. w sprawie o sygn. akt V Ka 107/22.

Ponieważ wniosek ten nie wskazywał, czy dotyczy całości wyroku, czy jego części i jakiej, na podstawie art. 120 § 1 k.p.k. wezwano E. J. do usunięcia w terminie 7 dni braku formalnego wniosku poprzez sprecyzowanie czy dotyczy on całości wyroku, czy też jego części albo samego rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, pod rygorem odmowy przyjęcia wniosku.

Na powyższe zarządzenie zażalenie wniosła E. J., wskazując, że brak

podpisu na uzupełniającym piśmie stanowi zwyczajną omyłkę pisarską.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie jest zasadne. Wymóg podpisania pisma w postępowaniu ma na celu weryfikację tego, czy w istocie pochodzi ono od konkretnej osoby. Ma to jednak praktyczne znaczenie dla gwarancji procesowych jedynie w przypadku pism, które prokurują czynności mogące wpłynąć negatywnie na sytuację podsądnego (np. obciążają go kosztami lub przedłużają bieg terminów na jego niekorzyść). W sprawie niniejszej sytuacja ta nie występuje. Niezależnie od tego pozytywna weryfikacja osoby uprawnionej do złożenia wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia nastąpiła na podstawie pierwotnego wniosku, który został sygnowany podpisem skazanej. Tożsamość osoby, od której pochodził wniosek nie budził żadnej wątpliwości, o czym świadczy fakt wystosowania stosownego wezwania do uzupełnienia braku formalnego w trybie art. 120 k.p.k. Już samo żądanie uzupełnienia wniosku o niezbędne konstytutywne jego elementy od osoby nie będącej podmiotem profesjonalnym należy ocenić jako przejaw nadmiernego formalizmu, albowiem w świetle art. 118 § 1 k.p.k. nie budziło wątpliwości jaka była intencja wnioskodawcy. Należało przyjąć, stosownie do interesu prawnego skazanej, iż wniosek ten obejmuje uzasadnienie całości orzeczenia. Natomiast odmowę przyjęcia wniosku o doręczenie wyroku wraz z uzasadnieniem, z tego powodu, iż przesłane do sądu tożsame pismo o uzupełnionej treści, ale bez własnoręcznego podpisu, to w realiach tej sprawy już nie tylko nieadekwatny formalizm, ale ograniczenie konstytucyjnego prawa do sądu. Taki formalizm nie służy interesom stron ani wymiarowi sprawiedliwości (por. postanowienie Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2022 r., sygn. II KZ 19/22).

W tym stanie rzeczy należało uwzględnić zażalenie i sprawę przekazać do ponownego rozpoznania.

